

На основу чл. 79. ст. 1. тач. 5. Уставног закона, у вези са чл. 23. ст. 2. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О ОСНИВАЊУ "EUROFIMA" – ЕВРОПСКОГ ДРУШТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НАБАВКИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ МАТЕРИЈАЛА

(Сл. лист ФНРЈ - Међународни уговори бр. 64/57)

Основни текст на снази од 03/07/1956, у примени од 03/07/1956

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о оснивању "Eurofima" – Европског друштва за финансирање набавки железничког материјала, Допунски протокол уз Конвенције о оснивању "Eurofima" и Протокол потписивања Конвенције о оснивању "Eurofima", који су закључени и потписани 20. октобра 1955. године у Берну, а који у оригиналу на француском^[1] и у преводу на српскохрватском језику гласе:

КОНВЕНЦИЈА О ОСНИВАЊУ "EUROFIMA" – ЕВРОПСКОГ ДРУШТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НАБАВКИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ МАТЕРИЈАЛА

Влада Савезне Републике Немачке, Републике Аустрије, Краљевине Белгије, Краљевине Данске, Шпаније, Републике Француске, Републике Италије, Великог Војводства Луксембург, Краљевине Норвешке, Краљевине Холандије, Републике Португалије, Шведске, Конфедерације Швајцарске и Федеративне Народне Републике Југославије,

полазећи од тога да железнице могу вршити своју улогу у општој привреди само ако су у стању да врше инвестиције које одговарају нормалној обнови и неопходној модернизацији возних средстава; да се напредак остварен у стандардизацији материјала и његовој експлоатацији логично надопуњује усвајањем међународног финансирања набавки;

сматрајући да такво финансирање осигурава консолидацију техничких напора усмерених ка обезбеђењу прогресивне интеграције железница на европском плану; да ово финансирање такође нарочито добро одговара за железничка возна средства састављена од стандардних делова, чија се својина лако може преносити са једне земље на другу;

полазећи од тога да се Савезне немачке железнице, Национално друштво француских железница, Државне италијанске железнице, Национално друштво белгијских железница, Савезне швајцарске железнице, Холандске железнице А.Д., Државне железнице Шведске, Национална железничка мрежа Шпаније, Национално друштво луксембуршких железница, Југословенске железнице, Друштво португалских железница, Савезне аустриске железнице, Државне железнице Данске, Државне железнице Норвешке;

сагласне да оснују "Eurofima", Европско друштво за финансирање набавки железничког материјала (даље названо: "Друштво");

сматрајући да је Друштво, како по свом саставу, тако и по свом циљу од јавног интереса и да има међународни карактер;

констатујући да Друштво има за циљ да допринесе стварању најбољих услова за опремање и експлоатацију јавне службе железничког транспорта Страна уговорница;

желећи да под тим условима пруже Друштву сву могућу подршку;

признајући да активност Друштва на привредном и финансијском подручју треба да буде олакшана изузетним мерама и да састав и деловање Друштва не смеју проузроковати за заинтересоване управе железница плаћање пореза и такса, које они иначе не би носиле ако би свака од њих преузела на себе да набави материјал из сопствених средстава;

полазећи од тога да ће кредит Друштва, које мора да прибегне зајму да би финансирала велики део куповина која ће уговорати, моћи ће да буде добијен и одржан само под условом да обавезе, које управе железница преузимају према њему, буду поштоване у свим приликама;

одредиле су ниже потписане представнике који су се, прописно овлашћени, споразумели о следећем:

Члан 1.

а) Владе учеснице ове Конвенције потврђују оснивање Друштва које ће пословати према Статутима приложеним овој Конвенцији (даље названи: "Статути") и у случају потребе према законодавству земље седишта, уколико оно није у супротности са овом Конвенцијом.

б) Влада Државе седишта предузеће потребне мере како би оснивање Друштва било омогућено чим ова Конвенција ступи на снагу.

Члан 2.

а) Статути, као и све измене које ће у њих бити унете под условима које они предвиђају и водећи рачуна о даљим одредбама, важиће и примењиваће се упркос било какве супротне одредбе законодавства Државе седишта.

б) Све Владе учеснице ове Конвенције, чије је макар једна управа железница акционар Друштва, даваће сагласност на измене одредаба Статута, које се односе на:

– седишта Друштва;

– његов циљ;

- његово трајање;
- услове предвиђене за пријем неке управе железнице за акционара Друштва;
- квалификовану већину која је у извесним случајевима потребна за гласање на Главној скупштини;
- давање једнаког права гласа свим администраторима;
- гаранцију акционара за извршење финансијских уговора, које је Друштво закључило (одговарајуће одредбе укључене су у чл. 2, 3, 4, 9, 15, 18. и 27. приложених Статута).

ц) Влада Државе седишта даваће сагласност на измене одредаба Статута које се односе на повећање или смањење друштвеног капитала, на право гласања акционара, на састав Управног одбора и на поделу добити (одговарајуће одредбе укључене су чл. 5, 15, 18. и 30. приложених Статута).

д) Влада Државе седишта обавештаваће без одлагања друге Владе о свим изменама Статута које је Друштво усвојило. У случајевима предвиђеним параграфима б) и ц) овог члана ове измене ће се моћи примењивати у року од три месеца рачунајући од обавештења, ако ниједна Влада, чија је сагласност потребна у смислу ових параграфа, није ставила никакав приговор. Приговори истакнути у смислу овог параграфа биће достављени Влади Државе седишта, која ће о њима обавештавати друге Владе.

е) У случају истицања приговора од стране једне Владе, ова ће се саветовати са другим Владама, на захтев једне од њих, у циљу испитивања целисходности односних измена.

Члан 3.

а) Када уговори закључени између Друштва и управа железница, који се односе на стављање на расположење материјала купљеног од стране Друштва, буду саображени законодавству Државе седишта, Друштво остаје власник материјала у питању, изузев постојања изричито супротног споразума, до момента наплате укупне вредности, а да за то није потребна никаква службена регистрација. У овом случају Друштво има право, ако дође до раскидања уговора због задоцњења неке управе, да осим оштете због неизвршавања уговора, захтева и враћање односног материјала без обавезе да врати већ примљене уплате.

б) Судови Државе седишта надлежни су, у случају обраћања на њих, за спорове који се односе на уговоре закључене између Друштва и управе железница и исти се решавају сагласно законодавству земље седишта.

Члан 4.

а) Владе дају својим управама железница сва овлашћења потребна за извршење свих аката који се односе на оснивање Друштва.

б) Владе олакшавају извршење свих аката својих управа железница који се односе на активност Друштва.

Члан 5.

а) Када Држава, у смислу важећих националних прописа, не одговара за обавезе које је преузела нека управа железница те земље као акционар Друштва било потпуно било

само у једном делу његове имовине, Влада гарантује обавезе преузете од стране те управе железница према Друштву.

б) Ипак, давање ове гаранције није обавезно у случају када поменута управа железница сама даје главну гаранцију некој управи железница која није акционар Друштва, или неком другом железничком организму. У овом последњем случају, ако недостаје гаранција Владе којој припада управа железница акционар, друге Владе не преузимају на себе никакву обавезу гарантовања.

Члан 6.

а) На одлуке Друштва које се односе на оснивање агенција или филијала дају сагласност све Владе учеснице ове Конвенције, чија је нека управа железница акционар Друштва. На одлуке Друштва поменуте у овом параграфу примењиваће се поступак предвиђен у параграфима д) и е) горњег члана 2 .

б) Друштво подноси сваке године извештај Владама учесницама ове Конвенције чија је нека управа железница акционар Друштва, о развоју Друштва и финансијског ситуацији. Ове Владе се консултују о свим питањима од заједничког интереса, која би могла да унапреде рад Друштва, као и о мерама које би се показале као потребне за ту сврху.

Члан 7.

а) Владе учеснице ове Конвенције предузимају, уколико је то нужно, потребне мере да се радње које друштво врши у погледу додељивања железничког материјала управама железница уз непосредно или накнадно ступање у својину, тако врше да, у поређењу са директном набавком истог материјала од стране самих управа железница, не изазивају допунска пореска оптерећења.

б) У погледу увоза или извоза железничког материјала, извршених у оквиру радњи предвиђених у претходном параграфу, Владе исто тако предузимају, уколико је то нужно, потребне мере да се извоз и увоз тако врше да, у поређењу са директним увозом и извозом истог материјала од стране управа железница, не изазивају допунска пореска и царинска оптерећења.

ц) Посебне олакшице признате у фискалној области од стране Владе Државе седишта у погледу оснивања и деловања Друштва, предмет су Допунског протокола уз ову Конвенцију, закљученог између Владе Државе седишта и осталих Влада учесница ове Конвенције.

Члан 8.

Владе учеснице ове Конвенције предузеће уколико је то нужно, мере потребне за олакшање увоза и извоза материјала које активности Друштва тражи.

Члан 9.

Владе учеснице ове Конвенције предузеће у оквиру својих девизних прописа мере потребне за обезбеђење преноса износа које захтевају оснивање и деловање Друштва.

Члан 10.

Ако би се накнадно показало да би примена законских прописа земље седишта, или земље неке друге Владе учеснице ове Конвенције, могла проузроковати тешкоће за

остварење циљева Друштва, одговарајућа Влада ће се посаветовати са осталим Владама, на захтев једне од њих, у циљу отклањања тих потешкоће у духу одредаба ове Конвенције и Допунског протокола поменутог у параграфу ц) горњег члана 7 .

Члан 11.

а) Почевши од ступања на снагу ове Конвенције свака Влада неке европске земље, која није њен потписник, моћи ће приступити истој на основу обавештења упућеног Влади Швајцарске.

б) Ипак, приступање Владе, која није члан Европске конференције Министара транспорта, постаће пуноважно само на основу једногласне сагласности Влада учесница ове Конвенције саопштене Влади Швајцарске.

ц) Приступање овој Конвенцији повлачи за собом и приступање Допунском протоколу, поменутом у параграфу ц) горњег члана 7 .

Члан 12.

Ова Конвенција се закључује за рок трајања Друштва.

Члан 13.

а) Влада учесница ове Конвенције, чије ниједна управа железница није акционар, или су све управе железница престале бити акционари Друштва, може, уколико се на њу односи, да оконча примену ове Конвенције на тај начин што ће у року од три месеца обавестити Владу Швајцарске. Ипак, ако ово обавештење буде дала Влада Државе седишта, ова Конвенција неће престати да важи, уколико се тиче ње, пре него што се седиште не пренесе у неку другу Државу.

б) Иступање неке Владе извршено сагласно овом члану не повлачи мењање обавеза преузетих од стране те Владе у смислу горњег члана 5 , које се односе на преузете уговорне обавезе њене или њених управа железница у својству акционара Друштва.

Члан 14.

Сваки спор између Влада учесница ове Конвенције који се односи на тумачење или примену ове Конвенције, биће, у случају непостојања споразума о неком другом поступку, поднет на решење Међународном суду правде.

Члан 15.

а) Ова Конвенција као и Допунски протокол поменут у параграфу ц) горњег члана 7 . ступају на снагу месец дана после ратификације Конвенције од стране Владе Швајцарске и када акције, које припадају управама железница Влада које су Конвенцију потписале без резерве ратификације или под резервом ратификације и које су депоновале своје ратификационе инструменте, буду представљале 80% заједничког капитала Друштва.

б) За сваку потписницу, која је буде накнадно ратификовала, Конвенција ступа на снагу од момента депоновања ратификационог инструмента.

ц) Ратификациони инструменти се депонују код Владе Швајцарске.

Члан 16.

а) Без обзира на одредбе претходног члана потписнице су сагласне да привремено примењују ову Конвенцију у мери сагласној њиховим уставним прописима. У моменту потписивања свака Влада саопштава под којим условима и у којој мери привремено ставља на снагу ову Конвенцију.

б) Овај члан ступа на снагу за све Владе, које су потписале ову Конвенцију са резервом или без резерве ратификације, када Влада Швајцарске буде ратификовала ову Конвенцију, као и Допунски протокол поменут у параграфу ц) горњег члана 7 .

Члан 17.

Чим прими инструменте ратификације или приступања или обавештења о иступању Влада Швајцарске известиће о томе све Владе учеснице ове Конвенције као и Друштво. Она ће их такође обавестити о датуму ступања на снагу ове Конвенције.

У потврду чега су доле потписани представници, пошто су поднели своја пуномоћја, нађена у доброј и прописаној форми, потписали ову Конвенцију.

Рађено у Берну, дана 20. октобра 1955. год, на француском, немачком и италијанском језику, само у једном примерку, који ће остати депонован у архиви Владе Швајцарске, а иста ће доставити оверену сагласну копију свим Владама чланицама Европске конференције Министарства транспорта.

За Савезну Републику Немачку: Сеебохм, под резервом ратификације

За Аустрију: Waldbrunner, под резервом ратификације

За Белгију: E. Anseele, под резервом ратификације

За Данску: Palle Christensen, под резервом ратификације

За Шпанију: José de Aguinaga, под резервом ратификације

За Француску: Le Corniglion-Molinier, под резервом ратификације

За Италију: Armando Angelini, под резервом ратификације

За Луксембург: V. Bodson, под резервом ратификације

За Норвешку: Kolbjörn Varmann, под резервом ратификације

За Холандију: J. Algera, под резервом ратификације

За Португалију: M. Gomes d'Araujo, под резервом ратификације

За Шведску: Sven Andersson, под резервом ратификације

За Швајцарску: Giuseppe Leroti, под резервом ратификације

За Југославију: Пеко Дапчевић, под резервом ратификације.

ДОПУНСКИ ПРОТОКОЛ УЗ КОНВЕНЦИЈУ О ОСНИВАЊУ "EUROFIMA" – ЕВРОПСКОГ ДРУШТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НАБАВКИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ МАТЕРИЈАЛА

Владе Савезне Републике Немачке, Републике Аустрије, Краљевине Белгије,
Краљевине Данске, Шпаније, Републике Француске, Републике Италије, Великог

Војводства Луксембург, Краљевине Норвешке, Краљевине Холандије, Републике Португалије, Шведске и Федеративне Народне Републике Југославије,

с једне стране ,

и Владе Конфедерације Швајцарске,

с друге стране,

потписнице Конвенције о оснивању Европског друштва за финансирање набавки железничког материјала (даље названа: "Конвенција");

с обзиром на параграф ц) члана 7. поменуте Конвенције;

констатујући да Статути Европског друштва за финансирање набавки железничког материјала (даље названо: "Друштво"), приложени Конвенцији, предвиђају да

констатујући да је Влада Швајцарске спремна да одобри посебне олакшице у фискалној области за оснивање и деловање Друштва;

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Друштво ће у Швајцарској, за све време док се тамо буде налазило његово седиште, уживати ниже наведене фискалне олакшице без штете по примену одредаба члана 7. а) и б) Конвенције:

1. Ослобођење од такса приликом издавања акција Друштва;
2. Ослобођење од пореза за народну одбрану на приходе и на капитал и резерве и од сваког будућег директног федералног пореза, којим би исти био замењен;
3. Ослобођење од такса за емисије, таксе за купоне и пореза на уплате (и интересе) зајмова Друштва уписаних искључиво у иностранству, чије се котирање неће допустити на швајцарској берзи и чија ће се каматна служба и служба враћања обављати искључиво од стране иностраних служби;
4. Неће се убирати такса на дивиденде које Друштво исплаћује управама железница;
5. Неће се убирати допунска такса за упис у трговачки регистар;
6. Ослобођење од контоналног и општинског приреза за приходе и имовину Друштва у кантону Базел Град.

Члан 2.

Овај Протокол ступиће на снагу после његове ратификације од стране Владе Швајцарске, која ће о поменутој ратификацији обавестити остале Владе потписнице.

У потврду чега су доле потписани представници, пошто су поднели своја пуномоћја, нађена у доброј и прописаној форми, потписали овај Протокол.

Рађено у Берну, дана 20. октобра 1955. год. на француском, немачком и италијанском језику, само у једном примерку, који ће бити депонован у архиви Владе Швајцарске, а иста ће доставити оверену сагласну копију свим Владама чланицама Европске конференције Министара транспорта.

За Швајцарску: Guiseppe Lepori, под резервом ратификације
За Савезну Републику Немачку: Seebohm, под резервом ратификације
За Аустралију: Waldbrunner, под резервом ратификације
За Белгију: E. Anseele, под резервом ратификације
За Данску: Palle Christensen, под резервом ратификације
За Шпанију: José de Aguinaga, под резервом ратификације
За Француску: Le Corniglion-Molinier, под резервом ратификације
За Италију: Armando Angelini, под резервом ратификације
За Луксембург: V. Bodson, под резервом ратификације
За Норвешку: Kolbjörn Varmann, под резервом ратификације
За Холандију: J. Algea, под резервом ратификације
За Португалију: M. Gomes d'Araujo, под резервом ратификације
За Шведску: Sven Andersson, под резервом ратификације
За Југославију: Пеко Дапчевић, под резервом ратификације.

ПРОТОКОЛ ПОТПИСИВАЊА КОНВЕНЦИЈЕ О ОСНИВАЊУ "EUROFIMA" – ЕВРОПСКОГ ДРУШТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НАБАВКИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ МАТЕРИЈАЛА

Представници Влада потписница Конвенције о оснивању "Eurofima" – Европског друштва за финансирање набавки железничког материјала (даље названа: "Конвенција"), потписане данас,

I. Споразумно су констатовали следеће:

- а) Израз "уколико је нужно", употребљен у члану 7. Конвенције значи да заинтересована Влада није дужна да предузме мере ослобађања, ако законодавство те земље омогућава да Друштво врши своју активност сагласно Статутима и основном Споразуму, а да из тога не проистиче никакво допунско фискално оптерећење;
- б) Израз "материјал" употребљен у члану 8. Конвенције односи се на железнички материјал у смислу члана 3. Статута;
- ц) Израз "законски прописи" у смислу члана 10. Конвенције односи се нарочито на финансијске прописе.

II. Примили су к знању следеће изјаве које се односе на чланове 5, 7. и 9. Конвенције:

- а) Влада Савезне Републике Немачке, Републике Аустрије, Краљевине Данске, Републике Италије, Шведске и Конфедерације Швајцарске, изјављују да што се тиче члана 5. Конвенције, у њиховим земљама Државу обавезују, у смислу, постојећег законодавства, уговорне обавезе њихових управа железница, учесница у оснивању "Eurofima";

б) Влада Савезне Републике Немачке изјављује, позивајући се на тумачење које је овим Протоколом дато члану 7 . Конвенције, да она према свом постојећем законодавству задовољава одредбе члана 7. без обавезе да предузима мере за ослобођење у фискалној области;

ц) Влада Конфедерације Швајцарске даје следеће тумачење члану 9. Конвенције:

1. Пренос износа који потичу од уписивања у готову и пренос износа који потичу од најамнине за вагоне који сачињавају удео у природи вршиће се ван сваког билатералног или мултилатералног споразума.

2. Приход од зајма уписаног на тржишту неке земље, која није земља седишта "Eurofima", биће истој уступљено само у оној мери која омогућује "Eurofima" да извршава своје обавезе.

д) Влада Краљевине Холандије изјављује да се не сматра везаном горњим тумачењем које је Влада Конфедерације Швајцарске дала члану 9 . Конвенције.

III. Примили су к знању следеће изјаве учињене у вези члана 16. Конвенције:

а) Влада Краљевине Белгије, Републике Француске, Републике Италије, Великог Војводства Луксембург, Републике Португалије и Конфедерације Швајцарске, изјављују да су спремне да, од дана ступања на снагу чл. 16. Конвенције, предузму мере потребне за примену Конвенције када она буде ступила на снагу, али ипак изузимајући:

– за Владу Краљевине Белгије чланове 5 , 7. а) и б), 8. и 14 ;

– за Владу Републике Француске члан 7. а) и б);

– за Владу Републике Италије чланове 3. б), 5 , 7. а) и б), 8 , 9 , 11. ц) и 14. ;

– за Владу Великог Војводства Луксембург чланове 7. а) и б) и 8 .

Што се тиче тих чланова Владе у питању изјављују да ће мере њима предвиђене бити предузете чим оне буду ратификовале Конвенцију;

б) Владе Републике Аустрије, Краљевине Данске, Шпаније, Краљевине Норвешке, Краљевине Холандије, Шведске и Федеративне Народне Републике Југославије, изјављују да су спремне да од момента своје ратификације Конвенције и под условом ступања на снагу члана 16. Конвенције предузму мере потребне да се обезбеди примена Конвенције када она буде ступила на снагу, али ипак изузимајући,

– за Владу Краљевине Холандије члан 5 .

У вези тога Влада Краљевине Холандије изјављује да ће предузети мере које предвиђа члан 5. од момента када акције, које припадају управама железница Влада које су обезбедиле примену Конвенције сходно члану 16 , буду представљале 80% друштвеног капитала "Eurofima".

ц) Влада Савезне Републике Немачке изјављује да ће мере потребне за обезбеђење примене Конвенције предузети после њене ратификације од стране Савезне Републике.

IV. Владе Шпаније, Републике Француске, Републике Италије, Краљевине Норвешке, Шведске, Федеративне Народне Републике Југославије, изјављују позивајући се на одлуку бр. 1. која је 8. јула 1955. год. донела ужа Група Министара Европске конференције Министара транспорта, да ће за њих као и за њихове односе са другим потписницима, бити веродостојан француски текст Конвенције, Допунског протокола и овог данас потписаног Протокола, у случају разликовања текстова.

Рађено у Берну, дана 20. октобра 1955. године, на француском, немачком и италијанском језику, само у једном примерку, који ће остати депонован у архиви Владе Швајцарске, а иста ће доставити оверену сагласну копију свим Владама чланицама Европске конференције Министара транспорта.

За Савезну Републику Немачку: Сеебохм

За Аустрију: Waldbrunner

За Белгију: E. Anseele

За Данску: Palle Christensen

За Шпанију: José de Aguinaga

За Француску: L. Corniglion-Molinier

За Италију: Armando Angelini

За Луксембург: V. Bodson

За Норвешку: Kolbjörn Varmann

За Холандију: J. Algera

За Португалију: M. Gomes d'Araujo

За Шведску: Sven Andersson

За Швајцарску: Giuseppe Lepori

За Југославију: Пеко Дапчевић.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу одмах.

Савезно извршно веће

Р. с. бр. 115

3. јула 1956. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз-Тито, с.р.